

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2013 r.

Sąd Rejonowy w Bolesławcu I Wydział Cywilny

w składzie :

Przewodniczący : SSR Janina Jakubiec

Protokolant : Justyna Bigos

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2013 r. w Bolesławcu

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko M. W. (1)

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego M. W. (1) na rzecz strony powodowej (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 763,50 zł (siedemset sześćdziesiąt trzy złote 50/100) z ustawowymi odsetkami od 27 kwietnia 2012r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 227,54 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym koszty zastępstwa procesowego w kwocie 180 zł.

Sygn. akt I C 782/12

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. z siedzibą we W. w trybie elektronicznego postępowania upominawczego wniosła do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie powództwo przeciwko M. W. (1) domagając się zasądzenia kwoty 763,50 zł wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi za okres od dnia 27 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty manipulacyjnej tytułem kosztów prowinacji od przelewu w kwocie 0,54 zł.

Uzasadniając żądanie powód wskazał, iż dochodzona kwota wynika z nieregulowanych należności za korzystanie z usług telekomunikacyjnych świadczonych przez (...) S.A. z siedzibą we W. oraz kary umownej naliczonej w związku z niewykonaniem przez pozwanego zobowiązania niepieniężnego wynikającego z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Powód dowodził, iż nabył przedmiotowe wierzytelności na podstawie umowy cesji wierzytelności z dnia 28 marca 2012 r. Pozwany został również wezwany do dobrowolnego uregulowania zobowiązań. Powód twierdził, iż dochodzone wierzytelności są bezsporne, a pozwany pomimo wezwania do zapłaty nie wpłacił zaległości. /k. 2-6/

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie zobowiązał pozwanego M. W. (1) do zapłaty dochodzonych roszczeń zgodnie z pozwem. /k. 7-9/

Pozwany M. W. (1) w sprzeciwie od powyższego nakazu zapłaty wniosł o jego uchylenie w całości i oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu pozwany podniósł, że z powodem, (...) S.A. przez okres ostatnich 10 lat nie łączył go żaden stosunek zobowiązaniowy. Pozwany w okresie tym nie modyfikował tego stosunku, ani też nie zamawiał żadnych dodatkowych usług u powoda, jednocześnie też usługi te przez (...) S.A. nie były mu w okresie tym dostarczane. Pozwany wskazał, że pod adresem przy ul. (...) w B. nie zamieszkuje od ponad 10 lat ani też nie jest tam zameldowany.

Z mieszkania tego wraz ze swoją rodziną wyprowadził się w okresie od 2000 do 2002 r. Jego zdaniem usługi (...) S.A. dostarczane były innym osobom, wskazując, że mógł to być jego zięć W. W.. Ponadto podniósł zarzut przedawnienia dochodzonych przez powoda roszczeń. Nadto wskazał, że nie otrzymywał od (...) S.A. żadnych wezwań do zapłaty z tytułu wysuwanych wobec niego roszczeń, ani od (...) S.A. ani też od (...) S.A., pomimo, że wskazywał (...) S.A. w kilku pismach swój adres jak też fakt wymeldowania się ze starego adresu. /10-11/

Pozwany stanowisko swoje podtrzymał w piśmie procesowym z dnia 5 stycznia 2013 r. wskazując dodatkowo, że odbył w przeszłości spotkanie z przedstawicielem (...) S.A. podczas którego zgłosił mu fakt zmiany miejsca zamieszkania z B. na Ł.. W spotkaniu tym, jak wskazał uczestniczyli także właściciele sprzedanego mieszkania w B.. Dołączył też kopię poświadczenia o adresach i okresach zameldowania z którego wynikało, że zmienił miejsce zamieszkania w dniu 04 września 2009 r. Pozwany dołączył również kopie protokołu przekazania wyposażenia abonenckiego, podpisanego przez W. W., argumentując, że w związku z tym nie on odbierał wyposażenie do odbioru usług telekomunikacyjnych i to nie on był stroną umowy o świadczenie tych usług zawartej z (...) S.A. /k. 55-56/

W odpowiedzi na sprzeciw pozwanego powód podniósł, iż twierdzenia pozwanego w których zaprzeczył, że zawarł z (...) S.A. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych są bezzasadne, ponieważ fakt jej zawarcia wynika z dołączonych dokumentów, a jej zawarcie pomiędzy stronami nastąpiło na podstawie dyspozycji złożonych przez abonenta. Faktury zaś za usługi telekomunikacyjne były doręczane na adres strony pozwanej wskazany w zawartych umowach, a nadto, że do 2003 r. abonent uiszczał opłaty za świadczone usługi i nie zgłaszał ani w tym okresie ani później że jest stroną stosunku zobowiązaniowego, a ponadto, że pozwany na poparcie swoich tez zawartych w sprzeciwie nie przedstawił żadnych dowodów. Podkreślił fakt, że umowa cesji wierzytelności nastąpiła na mocy art. 509 § 1 k.c., który przyznawał wierzycielowi prawo przeniesienia wierzytelności na osobę trzecią bez zgody dłużnika. / k. 42-44/

Postanowieniem z dnia 07 sierpnia 2012 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości i zgodnie z właściwością przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Bolesławcu. /k. 14/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

M. W. (1) w dniu 02 lipca 2004 r. zawarł telefonicznie z (...) S.A. z siedzibą we W. umowę nr (...) o świadczenie usług internetowych na czas nieokreślony. Umowa przewidywała możliwość jej wypowiedzenia na zasadach określonych w Regulaminie Świadczenia Usług (...) w sieci DialNet.

dowód: uwierzytelniony odpis potwierdzenia zawarcia umowy nr (...) o świadczenie usług internetowych k. 27

W dniu 11 maja 2007 r. M. W. (1) zawarł z (...) S.A. aneks nr (...) do umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, który przewidywał rozszerzenie przedmiotu umowy o usługi szerokopasmowej transmisji danych wraz z dostępem do sieci Internet.

dowód: uwierzytelniony odpis potwierdzenia zawarcia aneksu nr (...) do umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych k. 28

Do kwietnia 2010 r. rachunki i faktury za świadczone usługi telekomunikacyjne, wystawiane na nazwisko M. W. (1) regulował jego zięć W. W..

dowód: zeznania świadka W. W. k. 68, zeznania świadka B. W. k. 68-69, zeznania świadka Z. W. k. 69

M. W. (1) nie uregulował należności za usługi telekomunikacyjne i internetowe za miesiące: maj 2010 r. w kwocie 123,81 zł, czerwiec 2010 r. w kwocie 131,72 zł, lipiec 2010 r. w kwocie 119,19 zł i sierpień 2010 r. w kwocie 75,26 zł.

dowód: faktury k. 31-34

W dniu 02 września 2010 r. w związku z niedotrzymaniem warunków zawartej na czas określony umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych M. W. (1) został obciążony kwotą 206,13 zł.

W dniu 12 lutego 2012 r. M. W. (1) został ponadto obciążony notą odsetkową za zwłokę w kwocie 93,84 zł

dowód: nota księgowa k. 35, nota odsetkowa k. 36

Na podstawie umowy z dnia 28 marca 2012 r. (...) S.A.

z siedzibą we W. dokonała cesji na rzecz (...) S.A. z siedzibą we W. przysługujących wobec M. W. (1) wierzytelności z tytułu umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

dowód: uwierzytelniony odpis przelewu wierzytelności z dnia 28 marca 2012 r. k. 29, uwierzytelniona kopia odpisu z KRS k. 30

(...) S.A. wezwało M. W. (2) do zapłaty należności wraz

z odsetkami z datą od dnia 14 kwietnia 2012 r..

dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 11 kwietnia 2012 r. k. 37

W dniu 28 czerwca 2010 r. do (...) S.A. z siedzibą we W. wpłynęło pismo M. W. (1) o wypowiedzeniu umowy, w którym poinformował on, że z numeru (...) korzystał do roku 2002. Od tego roku w związku ze zmianą miejsca zamieszkania z tego numeru telefonu nie korzystał.

W odpowiedzi na pismo telefonia (...) S.A. wysłała na adres M. W. (1) pismo, informując go, że nie dopełnił on wynikającego z § 11 Regulaminu Świadczenia Usług (...) obowiązku powiadomienia o zmianie adresu, a wobec tego wszelka korespondencja kierowana do niego pod dotychczasowym adresem wywołuje skutki prawne. Pismem poinformowano pozwanego również, że rozwiązanie umowy, zgodnie z § 13 ust. 1 powołanego Regulaminu nastąpi ze skutkiem na dzień 27 lipca 2010 r. jednakże z obowiązkiem zapłaty kary umownej. W piśmie zawarto także informacje o możliwości sędowania umowy telekomunikacyjnej na osobę posiadającą tytuł prawny do zajmowania lokalu, gdzie zainstalowane było zakończenie sieci telekomunikacyjnej Dialog.

dowód: uwierzytelniony odpis wypowiedzenia umowy k. 45, pismo z dnia 08 lipca 2010 r. k. 46-47

Sąd zważył co następuje

Rozważając w pierwszej kolejności legitymację strony powodowej do dochodzenia roszczenia należało mieć na uwadze przepisy art. 509 k.c., zgodnie

z którym wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania; wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. W umowie o świadczenie usług strony nie zastrzegły, iż roszczenie wynikające z umowy nie może być zbyte w drodze przelewu osobie trzeciej. Wobec powyższego cesja wierzytelności przysługującej telefonii (...) S.A., firmie (...) S.A. była zgodna z przepisami prawa i strona powodowa posiadała legitymację do dochodzenia roszczenia.

Stosunek prawny pomiędzy przedsiębiorcą świadczącym usługi telekomunikacyjne a użytkownikiem tej usługi jest określony w szczególności

w umowie o świadczenie usług telekomunikacyjnych. W następstwie zawarcia tej umowy powstaje pomiędzy stronami stosunek zobowiązaniowy, do którego zastosowanie znajduje ustawa z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz.U z 2004, Nr 171, poz. 1800). W praktyce przedsiębiorca telekomunikacyjny posługuje się przy zawieraniu umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych wzorcami umów. Wzorzec nie stanowi jednak całości umowy zawieranej przez operatora z abonentem. W skład dokumentów określających relację między dostawcą usług a użytkownikiem wchodzi również regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych, cennik oraz warunki oferty promocyjnej.

Zawarcie umowy było równoznaczne ze złożeniem oświadczenia, że abonent otrzymał i akceptował treść pozostałych dokumentów.

W niniejszej sprawie bezspornie (...) S.A. od 02 lipca 2004 r. łączyła umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Zakres świadczonych usług telekomunikacyjnych został rozszerzony na podstawie aneksu do umowy z dnia 11 maja 2007 r.

Zawarcie umowy na nazwisko M. W. (1) było równoznaczne z tym, iż zapoznał się i zaakceptował warunki umowy, regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych oraz cennik. Tym samym zobowiązał się do uiszczenia opłat za usługi telekomunikacyjne. Stanowiło to jednocześnie potwierdzenie, że został on pouczony o sposobie i trybie możliwości wypowiedzenia umowy.

Nie kwestionowanymi okolicznościami było również nie uiszczenie przez pozwanego należności za usługi telekomunikacyjne za cztery okresy rozliczeniowe, maj, czerwiec, lipiec i sierpień 2010 r. oraz rozwiązanie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych na skutek jej wypowiedzenia przez M. W. (1) ze skutkiem na dzień 27 lipca 2010 r.

Strona powodowa przedłożyła notę księgową (...) z dnia 02 września 2010 r., z której wynikała wysokość naliczonej kary umownej z tytułu naruszenia postanowień regulaminu promocji/oferty specjalnej – „Umowa lojalnościowa Usług (...)” na kwotę 206,13 zł - płatną do dnia 27 września 2010 r., a także notę odsetkową NOS- (...) z dnia 28 lutego 2012 r. opiewającą na łączną kwotę 93,84 zł z tytułu zwłoki w zapłacie należności wskazanych w fakturach za wyświadczone usługi telekomunikacyjne – płatną do dnia 15 marca 2012 r.

W świetle powyższego roszczenie strony powodowej było zasadne.

Odnosząc się do podniesionych przez pozwanego zarzutów, przytoczyć należy przepis art. 6 k. c., który stanowi, że ciężar udowodnienia wskazywanych przez siebie faktów, spoczywa na stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne. Zgodnie zaś z treścią art. 232 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

Przedstawione przez stronę powodową dowody bezspornie wskazują, że zarówno umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych jak też aneks do tej umowy zawierane były z (...) S.A. przez M. W. (1), którego dane widnieją na potwierdzeniach zawarcia umowy i aneksu. Pozwany, poza pisemnymi i ustnymi oświadczeniami nie przedstawił w toku postępowania dowodów świadczących o zawarciu wskazanych dokumentów przez inną osobę. W szczególności nie stanowi wystarczającego dokumentu samo poświadczenie zmiany miejsca zameldowania czy też protokół przekazania wyposażenia abonenckiego. Pozwany zgodnie z trybem wypowiedzenia umowy wynikającym z zawartej z (...) S.A. umowy oraz regulaminu wypowiedział ją dopiero z końcem czerwca 2010 r., co skutkowało rozwiązaniem umowy na dzień 27 lipca 2010 r., jednakże z naliczeniem kary umownej oraz odsetek za zwłokę w zapłacie wymaganych płatności.

M. W. (1) zarówno w umowie jak i w aneksie figurował jako wyłącznie jedyny nabywca usług telekomunikacyjnych i elektronicznych. Nie sposób dać wiary wiarygodności tej części zeznaniom pozwanego, który bez wcześniejszego wypowiedzenia umowy telekomunikacyjnej (...) S.A. oznajmił, że nie wiedział, że rachunki za usługi telekomunikacyjne przychodzą na niego do zięcia i córki. /k. 69 v./

Zeznania tej treści jako nielogiczne i sprzeczne z zasadami prawidłowego rozumowania nie mogą stanowić wiarygodnego dowodu w sprawie i stoją w rażącej sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym i dokonanyymi w sprawie ustaleniami faktycznymi.

Wbrew bowiem zeznaniom pozwanego bezspornym pozostaje, że przez okres blisko 8 lat faktury i rachunki za świadczone usługi telekomunikacyjne i elektroniczne były wystawiane na jego dane osobowe, pomimo, że opłacał je jego zięć W. W.. Okoliczność ta potwierdzona została zeznaniami W. W., B. W. i Z. W. /k. 68-69/. Z zeznań tych

świadców zbieżnie wynika, że stroną umowy z (...) S.A. był we wskazanym okresie czasu M. W. (1). Zeznania tych świadków korespondują ze sobą oraz z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, pozostają spójne, logiczne, a z tego powodu sąd dał im wiarygodność i pełną moc dowodową.

Nie sposób więc uznać aby we wskazanym okresie czasu pozwany nie wiedział, że występuje jako strona umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z (...) S.A., tym bardziej, że sam tej umowy do czerwca 2010 r. nie wypowiedział.

Nie znajduje potwierdzenia także zarzut przedawnienia dochodzonych przez stronę powodową roszczeń. Zgodnie bowiem z treścią art. 118 k.c. termin przedawnienia roszczeń wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata.

Do roszczeń dochodzonych niniejszym pozwem zastosowanie znajduje okres trzyletni, który najwcześniej upłynąłby w dniu 28 czerwca 2013 r. /31v/

Przedmiotem niniejszego postępowania nie mogło być rozstrzygnięcie w przedmiocie zasądzenia roszczenia od osoby trzeciej, np. od W. W. którą w sprzeczności wskazywał pozwany jako osobę, mogącą faktycznie korzystać z usług telekomunikacyjnych w związku z którymi powód wywodził roszczenie. Zgodnie z treścią art. 505⁴ § 1 k.p.c. w sprawach rozpoznawanych w trybie uproszczonym zmiana powództwa jest niedopuszczalna.

W niniejszym postępowaniu nie zachodziły zatem podstawy prawne do dokonywania przekształceń podmiotowych po stronie pozwanego.

Od uznania M. W. (1) będzie zależało ewentualne kierowanie wobec osoby trzeciej w odrębnym postępowaniu zasądzonej od niego w niniejszym postępowaniu kwoty.

W świetle powyższego zważyć należało, iż pozwany nie dowiódł, niezgodnego z prawem zawarcia z nim umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych lub bezpodstawnego obciążenia go płatnościami za wykonane usługi przez (...) S.A. lub też obciążenia go karą umowną bądź też odsetkami za zwłokę w zapłacie wymaganych świadczeń.

Wobec powyższych zważeń, sąd uwzględnił powództwo w całości i na zasadzie wyrażonej w art. 98 k.p.c. kosztami postępowania poniesionymi przez stronę powodową obciążył stronę przegrywającą proces.